

Sygn. akt X K 283 / 13

**WYROK ŁĄCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 25 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie Wydział X Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Maksymowicz

Protokolant: Kamila Krawczyk

przy udziale **Mateusza Kopiał – prokuratora** Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście-Północ

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014r. w Warszawie na rozprawie sprawy:

W. W. (1)

s. E. i M. z domu Ś.

ur. dnia (...) w Ł.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z **dnia 6 marca 1990r.** (sygn. akt **IV K 85/90**) za czyn z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk popełniony w dniu 3 listopada 1989r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 50.000,00 starych złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia na 50 dni kary zastępczej pozbawienia wolności; na poczet kary zasadniczej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 listopada 1989r. do dnia 6 marca 1990r.; skazany odbywał karę pozbawienia wolności od dnia 31 października 1991r. do dnia 2 lipca 1992r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony; wobec odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia skazany odbywał resztę kary od dnia 14 kwietnia 1995r. do dnia 12 sierpnia 1996r.;
2. Sądu Rejonowego w Łęczycy z **dnia 9 września 1993r.** (sygn. akt **II K 475/92**) za czyny z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk w zw. z art. 10 § 2 dkk popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego (art. 58 dkk) w okresie od dnia 14 lipca 1992r. do dnia 18 lipca 1992r. na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 4.000.000,00 starych złotych grzywny z zamianą, w razie nieuiszczenia na karę zastępczą 40 dni pozbawienia wolności; na poczet kary zasadniczej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 lipca 1992r. do dnia 9 września 1993r.; skazany odbywał karę pozbawienia wolności do dnia 25 kwietnia 1994r. i następnie w okresach od dnia 20 czerwca 1994r. do dnia 14 kwietnia 1995r. i od dnia 1 września 1996r. do dnia 28 stycznia 1998r.;
3. Sądu Rejonowego w Łodzi z **dnia 3 czerwca 1996r.** (sygn. akt **VIII K 271/96**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 26 września 1996r. (sygn. akt V Ka 462/96) za czyny z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego (art. 58 dkk) dnia 30 kwietnia 1994r. / 1 maja 1994r. i dnia 4/5 maja 1994r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 500,00 złotych grzywny; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresach: od dnia 9 marca 1998r. do dnia 2 marca 1999r., od dnia 26 marca 1999r. do dnia 19 października 1999r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony, a następnie – na skutek odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia – odbył resztę kary w okresie od dnia 18 marca 2002r. do dnia 31 sierpnia 2002r.;
4. Sądu Rejonowego w Łodzi z **dnia 17 marca 2000r.** (sygn. akt **VIII K 142/00**) za czyn z art. 242 § 2 kk popełniony dnia 2 marca 1999r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres tymczasowego

aresztowania od dnia 22 grudnia 1999r. do dnia 17 marca 2000r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 20 czerwca 2000r. do dnia 26 sierpnia 2000r.;

5. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 10 kwietnia 2001r.** (sygn. akt **IV K 468/00/2**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 września 2001r. (sygn. akt V Ka 577/01) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 20 września 2000r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 września 2000r. do dnia 10 kwietnia 2001r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 10 grudnia 2001r. do dnia 18 marca 2002r. i od dnia 31 sierpnia 2002r. do dnia 5 maja 2003r.;

6. Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z **dnia 30 grudnia 2003r.** (sygn. akt **VII K 408/03**) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony dnia 25/26 marca 1999r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2005r. (sygn. akt VII Ko 49/05) zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 7 lutego 2005r. (sygn. akt VII K 408/03) orzekł wykonanie kary zastępczej 15 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę; skazany odbył karę zastępczą od dnia 29 listopada 2008r. do dnia 14 grudnia 2008r.;

7. Sądu Rejonowego w Wejherowie z **dnia 28 maja 2003r.** (sygn. akt **II K 199/02/R**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27 maja 2004r. (sygn. akt V Ka 860/04) za:

a) czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w dniu 22 maja 2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

b) czyn z art. 48 ust. 1 dawnej Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 22 maja 2001r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie za zbiegające się występki wymierzono karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 maja 2001r. do dnia 9 grudnia 2001r.;

8. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 22 grudnia 2004r.** (sygn. akt **III K 583/04**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 31 maja 2004r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 22 października 2004r.** (sygn. akt **VII K 1102/04**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2005r. (sygn. akt X Ka 608/05) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 16 lipca 2004r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 21 września 2005r.** (sygn. akt **XVII K 721/04**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 17 czerwca 2004r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 17 czerwca 2004r.;

11. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 17 maja 2005r.** (sygn. akt **IV K 922/03**) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 23 września 2003r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Wejherowie z **dnia 16 listopada 2006r.** (sygn. akt **IX K 200/03**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 lipca 2007r. (sygn. akt V Ka 508/07) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 2 czerwca 2003r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 3 czerwca 2003r. i dnia 4 czerwca 2003r.;

13. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 15 września 2008r.** (sygn. akt **III K 253/08**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 lutego 2009r. (sygn. akt V Ka 1465/08) za czyn z art. 222 § 1 kk popełniony w dniu 27 stycznia 2008r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę w okresie od dnia 21 grudnia 2008r. do dnia 21 kwietnia 2009r.;
14. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 15 września 2009r.** (sygn. akt **XVIII K 973/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 23 maja 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r.; Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi postanowieniem wydanym dnia 29 stycznia 2014r. (sygn. akt V Ko 232 /14) stwierdził, że według znowelizowanych przepisów czyn, za który W. W. -. (1)został skazany opisanym wyrokiem stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i wymierzoną karę pozbawienia wolności zamienił na karę 30 dni aresztu, na której poczet zaliczył okres zatrzymania od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r.;
15. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 28 października 2009r.** (sygn. akt **XVIII K 895/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 13 maja 2009r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 13 maja 2009r.;
16. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z **dnia 15 grudnia 2009r.** (sygn. akt **IV K 1176/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 25 lipca 2009r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania dnia 25 lipca 2009r. i dnia 26 lipca 2009r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 8 czerwca 2010r. oraz od dnia 5 października 2011r. do dnia 14 października 2011r.;
17. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 16 lutego 2010r.** (sygn. akt **V K 235/10**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 11 października 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 11 października 2009r.;
18. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 12 marca 2010r.** (sygn. akt **V K 267/10**) za czyn z art. 278 §§ 1 i 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 16 maja 2008r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby;
19. Sądu Rejonowego w Częstochowie z **dnia 7 września 2010r.** (sygn. akt **XVI K 1300/10**) za dwa czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk) w grudniu 2009 roku i dnia 8 stycznia 2010r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 8 stycznia 2010r.;
20. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 23 marca 2011r.** (sygn. akt **VI K 182/10**) za dwa czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk): dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r. i dnia 4 czerwca 2009r. na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okresy zatrzymania dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 24 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r., dnia 30 kwietnia 2009r. i dnia 5 czerwca 2009r.;
21. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 31 marca 2011r.** (sygn. akt **X K 2086/10**) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony dnia 15 listopada 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 15 listopada 2009r. i dnia 16 listopada 2009r.;
22. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 21 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 1757/10**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 2012r. (sygn. akt X Ka 741/12) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 12 września 2009r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej

stawki na kwotę 20,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 12 września 2009r. do dnia 13 września 2009r.; skazany aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności od dnia 2 sierpnia 2013r.;

23. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z **dnia 20 stycznia 2012r.** (sygn. akt **XI K 720/10**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 sierpnia 2012r. (sygn. akt XII Ka 568/12) za dwa czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk) dnia 22 stycznia 2010r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 stycznia 2010r. do dnia 16 lutego 2010r.; postanowieniem z dnia 14 maja 2013r. zarządzono wykonanie kary zastępczej 25 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę;

przy czym:

A. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem łącznym z **dnia 12 marca 2007r.** (sygn. akt **IV K 600/06**) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **4. i 6.** – wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **8., 9., 10. i 11.** – wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

B. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem łącznym z **dnia 19 marca 2009r.** (sygn. akt **IV K 11/09**) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **6. i 7.** – wymierzył karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **8., 9., 10., 11. i 12.** – wymierzył karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

C. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wyrokiem wydanym **dnia 7 marca 2009r.** (sygn. akt **X K 542/11**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2012r. (sygn. akt X Ka 550/12) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **14., 15., 16. i 20.** – wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę: dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 24 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r., dnia 30 kwietnia 2009r., dnia 13 maja 2009r., od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r., dnia 5 czerwca 2009r., dnia 25 lipca 2009r., dnia 26 lipca 2009r. i od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 6 sierpnia 2012r.,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **17., 19. i 21.** – wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę w okresach: dnia 11 października 2009r., dnia 15 listopada 2009r., dnia 16 listopada 2009r., dnia 8 stycznia 2010r. i od dnia 6 sierpnia 2012r. do dnia 2 sierpnia 2013r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

orzeka

1. na podstawie art. 575 § 1 kpk rozwiązuje wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 7 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 542/11**) w jego punkcie **I.** (pierwszym);

2. na podstawie art. 575 § 1 kpk rozwiązuje wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 7 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 542/11**) w jego punkcie **II.** (drugim);

3. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy **kary pozbawienia wolności** wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **15., 20. i 22. (piętnastym, dwudziestym i dwudziestym drugim)** części wstępnej wyroku, to jest wyrokami:

- Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 28 października 2009r.** (sygn. akt **XVIII K 895/09**),
- Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 23 marca 2011r.** (sygn. akt **VI K 182/10**),
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 21 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 1757/10**)
i wymierza skazanemu W. W. (1) karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 3. (trzecim) wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

- ze sprawy **XVIII K 895/09** Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi okres zatrzymania dnia 13 maja 2009r.,

- ze sprawy **VI K 182/10** Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi okresy zatrzymania dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 24 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r., dnia 30 kwietnia 2009r. i dnia 5 czerwca 2009r.,

- ze sprawy **X K 1757/10** Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie okres zatrzymania od dnia 12 września 2009r. do dnia 13 września 2009r.;

5. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy **kary pozbawienia wolności** wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **19., 21. i 23. (dziewiętnastym, dwudziestym pierwszym i dwudziestym trzecim)** części wstępnej wyroku, to jest wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Częstochowie z **dnia 7 września 2010r.** (sygn. akt **XVI K 1300/ 10**),
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 31 marca 2011r.** (sygn. akt **X K 2086/10**),
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z **dnia 20 stycznia 2012r.** (sygn. akt **XI K 720/10**)
i wymierza skazanemu W. W. (1) karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 5. (piątym) wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

- ze sprawy **XVI K 1300/10** Sądu Rejonowego w Częstochowie okres zatrzymania w dniu 8 stycznia 2010r.,

- ze sprawy **X K 2086/10** Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie okres zatrzymania w dniu 15 listopada 2009r. i dnia 16 listopada 2009r.,

- ze sprawy **XI K 720/10** Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 stycznia 2010r. do dnia 16 lutego 2010r.;

7. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 §§ 1 i 2 kk łączy **kary grzywny** wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **19. i 23. (dziewiętnastym i dwudziestym trzecim)** części wstępnej wyroku, to jest wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Częstochowie z **dnia 7 września 2010r.** (sygn. akt **XVI K 1300/ 10**),

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z **dnia 20 stycznia 2012r.** (sygn. akt **XI K 720/10**)

i wymierza skazanemu W. W. (1) karę łączną w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 (dziesięciu 00/100) złotych;

8. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych w punktach 15. i 19.-23. (piętnastym i dziewiętnastym do dwudziestego trzeciego) części wstępnej wyroku nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

9. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

10. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, wydatkami obciążając Skarb Państwa;

11. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w W.wie na rzecz adwokata Ł. C. kwotę 177,12 (sto siedemdziesiąt siedem 12/100) złotych tytułem zwrotu nie opłaconych przez stronę kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, w tym kwotę 33,12 (trzydzieści trzy 12/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług.

Sygn. akt X K 283 / 13

UZASADNIENIE

Skazany W. W. (1) wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego (wniosek – k. 1-2). Domagał się połączenia kar wymierzonych przez:

- Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **XVIII K 973/09**,
- Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **XVIII K 895/09**,
- Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. w sprawie **IV K 1176/09**,
- Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **V K 235/10**,
- Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie **XVI K 1300/10**,
- Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **VI K 182/10**,
- Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie **X K 2086/10**,
- Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie **X K 1757/10**,
- Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie **XI K 720/10**.

Wobec stwierdzenia, że W. W. (1) uprzednio był skazany również przez dawny Sąd Wojewódzki w Płocku sprawę – stosownie do treści art. 569 § 2 kpk – przekazano Sądowi Okręgowemu w P. według właściwości rzeczowej. Sąd ten postanowieniem z dnia 7 marca 2013r. (k. 128-130) umorzył postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie W. W. (1) wyrokiem d. Sądu Wojewódzkiego w P.ku z dnia 16 lipca 1982r. (sygn. akt II K 22/82). W pozostałym zakresie stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał według właściwości Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie.

Rozpoznając wniosek skazanego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wobec częściowego umorzenia postępowania przedmiotem rozpoznania przez tutejszy Sąd były już tylko skazania W. W. (1) wyrokami wydanymi przez sądy rejonowe.

W. W. (1) został wielokrotnie skazany wyrokami różnych sądów na kary pozbawienia wolności i inne kary. W zakresie niezbędnym do wydania wyroku łącznego ustalono, że został skazany wyrokami:

24. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z **dnia 6 marca 1990r.** (sygn. akt **IV K 85/90**) za czyn z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk popełniony w dniu 3 listopada 1989r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 50.000,00 starych złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia na 50 dni kary zastępczej pozbawienia wolności; na poczet kary zasadniczej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 listopada 1989r. do dnia 6 marca 1990r.; skazany odbywał karę pozbawienia wolności od dnia 31 października 1991r. do dnia 2 lipca 1992r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony; wobec odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia skazany odbywał resztę kary od dnia 14 kwietnia 1995r. do dnia 12 sierpnia 1996r.

(k. 205 – odpis wyroku)

25. Sądu Rejonowego w Łęczycy z **dnia 9 września 1993r.** (sygn. akt **II K 475/92**) za czyny z art. 11 § 1 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk w zw. z art. 10 § 2 dkk popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego (art. 58 dkk) w okresie od dnia 14 lipca 1992r. do dnia 18 lipca 1992r. na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 4.000.000,00 starych złotych grzywny z zamianą, w razie nieuiszczenia na karę zastępczą 40 dni pozbawienia wolności; na poczet kary zasadniczej pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 lipca 1992r. do dnia 9 września 1993r.; skazany odbywał karę pozbawienia wolności do dnia 25 kwietnia 1994r. i następnie w okresach od dnia 20 czerwca 1994r. do dnia 14 kwietnia 1995r. i od dnia 1 września 1996r. do dnia 28 stycznia 1998r.

(k. 193-194 – odpis wyroku)

26. Sądu Rejonowego w Łodzi z **dnia 3 czerwca 1996r.** (sygn. akt **VIII K 271/96**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 26 września 1996r. (sygn. akt V Ka 462/96) za czyny z art. 208 dkk w zw. z art. 60 § 2 dkk popełnione w warunkach przestępstwa ciągłego (art. 58 dkk) dnia 30 kwietnia 1994r. / 1 maja 1994r. i dnia 4/5 maja 1994r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 36 § 3 dkk – karę 500,00 złotych grzywny; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresach: od dnia 9 marca 1998r. do dnia 2 marca 1999r., od dnia 26 marca 1999r. do dnia 19 października 1999r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony, a następnie – na skutek odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia – odbył resztę kary w okresie od dnia 18 marca 2002r. do dnia 31 sierpnia 2002r.

(k. 211-212, 213 – odpisy wyroków)

27. Sądu Rejonowego w Łodzi z **dnia 17 marca 2000r.** (sygn. akt **VIII K 142/00**) za czyn z art. 242 § 2 kk popełniony dnia 2 marca 1999r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 grudnia 1999r. do dnia 17 marca 2000r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 20 czerwca 2000r. do dnia 26 sierpnia 2000r.

(k. 209 – odpis wyroku)

28. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 10 kwietnia 2001r.** (sygn. akt **IV K 468/00/2**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 września 2001r. (sygn. akt V Ka 577/01) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 20 września 2000r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 września 2000r. do dnia 10 kwietnia 2001r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 10 grudnia 2001r. do dnia 18 marca 2002r. i od dnia 31 sierpnia 2002r. do dnia 5 maja 2003r.

(k. 215, 330 – odpisy wyroków)

29. Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z **dnia 30 grudnia 2003r.** (sygn. akt **VII K 408/03**) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony dnia 25/26 marca 1999r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat

próby oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 30 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2005r. (sygn. akt VII Ko 49/05) zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności; Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem z dnia 7 lutego 2005r. (sygn. akt VII K 408/03) orzekł wykonanie kary zastępczej 15 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę; skazany odbył karę zastępczą od dnia 29 listopada 2008r. do dnia 14 grudnia 2008r.

(k. 185 – odpis wyroku, k. 186, 188 – odpisy postanowień)

30. Sądu Rejonowego w Wejherowie z **dnia 28 maja 2003r.** (sygn. akt **II K 199/02/R**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27 maja 2004r. (sygn. akt V Ka 860/04) za:

c) czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełniony w dniu 22 maja 2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

d) czyn z art. 48 ust. 1 dawnej Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 22 maja 2001r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie za zbiegające się występki wymierzono karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 maja 2001r. do dnia 9 grudnia 2001r.

(k. 224-227, 228 – odpisy wyroków)

31. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 22 grudnia 2004r.** (sygn. akt **III K 583/04**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 31 maja 2004r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

(k. 233 – odpis wyroku)

32. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 22 października 2004r.** (sygn. akt **VII K 1102/04**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2005r. (sygn. akt X Ka 608/05) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 16 lipca 2004r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

(k. 173-174, 331-332 – odpisy wyroków)

33. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 21 września 2005r.** (sygn. akt **XVII K 721/04**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 17 czerwca 2004r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 17 czerwca 2004r.

(k. 313-314 – odpis wyroku)

34. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 17 maja 2005r.** (sygn. akt **IV K 922/03**) za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 23 września 2003r. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

(k. 235 – odpis wyroku)

35. Sądu Rejonowego w Wejherowie z **dnia 16 listopada 2006r.** (sygn. akt **IX K 200/03**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 lipca 2007r. (sygn. akt V Ka 508/07) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 2 czerwca 2003r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 3 czerwca 2003r. i dnia 4 czerwca 2003r.

(k. 221-222, 223 – odpisy wyroków)

36. Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z **dnia 15 września 2008r.** (sygn. akt **III K 253/08**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 lutego 2009r. (sygn. akt V Ka 1465/08) za czyn z art. 222 § 1 kk popełniony w dniu 27 stycznia 2008r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę w okresie od dnia 21 grudnia 2008r. do dnia 21 kwietnia 2009r.

(k. 230, 231 – odpisy wyroków)

37. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 15 września 2009r.** (sygn. akt **XVIII K 973/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 23 maja 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r.; Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi postanowieniem wydanym dnia 29 stycznia 2014r. (sygn. akt V Ko 232 /14) stwierdził, że według znowelizowanych przepisów czyn, za który W. W. - (1) został skazany opisanym wyrokiem stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i wymierzoną karę pozbawienia wolności zamienił na karę 30 dni aresztu, na której poczet zaliczył okres zatrzymania od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r.

(k. 199-200 – odpis wyroku; k. 298 – odpis postanowienia)

38. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 28 października 2009r.** (sygn. akt **XVIII K 895/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 13 maja 2009r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 13 maja 2009r.

(k. 202-203 – odpis wyroku)

39. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z **dnia 15 grudnia 2009r.** (sygn. akt **IV K 1176/09**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 25 lipca 2009r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania dnia 25 lipca 2009r. i dnia 26 lipca 2009r.; skazany odbył karę pozbawienia wolności od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 8 czerwca 2010r. oraz od dnia 5 października 2011r. do dnia 14 października 2011r.

(k. 245-246 – odpis wyroku)

40. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 16 lutego 2010r.** (sygn. akt **V K 235/10**) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 11 października 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 11 października 2009r.

(k. 181 – odpis wyroku)

41. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 12 marca 2010r.** (sygn. akt **V K 267/10**) za czyn z art. 278 §§ 1 i 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 16 maja 2008r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

(k. 183 – odpis wyroku)

42. Sądu Rejonowego w Częstochowie z **dnia 7 września 2010r.** (sygn. akt **XVI K 1300/10**) za dwa czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk) w grudniu 2009 roku i dnia 8 stycznia 2010r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w dniu 8 stycznia 2010r.

(k. 196-197 – odpis wyroku)

43. Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 23 marca 2011r.** (sygn. akt **VI K 182/10**) za dwa czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w

warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk): dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r. i dnia 4 czerwca 2009r. na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okresy zatrzymania dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 24 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r., dnia 30 kwietnia 2009r. i dnia 5 czerwca 2009r.

(k. 207 – odpis wyroku)

44. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 31 marca 2011r.** (sygn. akt **X K 2086/10**) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony dnia 15 listopada 2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na jej poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 15 listopada 2009r. i dnia 16 listopada 2009r.

(k. 175 – odpis wyroku)

45. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 21 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 1757/10**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 lipca 2012r. (sygn. akt X Ka 741/12) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 12 września 2009r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 100 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 12 września 2009r. do dnia 13 września 2009r.; skazany aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności od dnia 2 sierpnia 2013r.

(k. 176, 333 – odpisy wyroków)

46. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z **dnia 20 stycznia 2012r.** (sygn. akt **XI K 720/10**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 16 sierpnia 2012r. (sygn. akt XII Ka 568/12) za dwa czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk) dnia 22 stycznia 2010r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz – na podstawie art. 33 § 2 kk – karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 22 stycznia 2010r. do dnia 16 lutego 2010r.; postanowieniem z dnia 14 maja 2013r. zarządzono wykonanie kary zastępczej 25 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę.

(k. 325-327, 328 – odpisy wyroków)

Wobec skazanego zostały wydane wyroki łączne:

D. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem łącznym z **dnia 12 marca 2007r.** (sygn. akt **IV K 600/06**) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **4. i 6.** – wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **8., 9., 10. i 11.** – wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

(ustalono w oparciu o informację K.)

E. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem łącznym z **dnia 19 marca 2009r.** (sygn. akt **IV K 11/09**) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **6. i 7.** – wymierzył karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **8., 9., 10., 11. i 12.** – wymierzył karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

(k. 217-219 – odpis wyroku)

F. Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wyrokiem wydanym **dnia 7 marca 2009r.** (sygn. akt **X K 542/11**) utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2012r. (sygn. akt X Ka 550/12) połączył:

- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **14., 15., 16. i 20.** – wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę: dnia 23 kwietnia 2009r., dnia 24 kwietnia 2009r., dnia 29 kwietnia 2009r., dnia 30 kwietnia 2009r., dnia 13 maja 2009r., od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r., dnia 5 czerwca 2009r., dnia 25 lipca 2009r., dnia 26 lipca 2009r. i od dnia 16 lutego 2010r. do dnia 6 sierpnia 2012r.,
- kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach **17., 19. i 21.** – wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył tę karę w okresach: dnia 11 października 2009r., dnia 15 listopada 2009r., dnia 16 listopada 2009r., dnia 8 stycznia 2010r. i od dnia 6 sierpnia 2012r. do dnia 2 sierpnia 2013r.

(k. 178, 316 – odpisy wyroków)

Powyższych ustaleń Sąd Rejonowy dokonał na podstawie znajdujących się w aktach sprawy na przywołanych powyżej kartach odpisów wyroków i postanowień, jak również informacji o karalności skazanego (k. 285-289), opinii o skazanym (k. 152, 299-312) i innych dokumentów z akt sprawy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie należało zauważyć, że Sąd nie uwzględnił wniosku skazanego o doprowadzenie go na rozprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego. W. W. (1) w nadsyłanych wnioskach nie skonkretyzował żadnych okoliczności, które nakazywałyby uznać jego obecność na rozprawie za niezbędną. Sąd uznał, że interesy skazanego w wystarczającym stopniu zabezpieczy obecność obrońcy wyznaczonego z urzędu.

Stosownie do brzmienia art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Łączeniu ze sobą podlegają kary tego samego rodzaju. Dopuszczalne jest również połączenie kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności według zasad przewidzianych w art. 87 kk. Stosownie natomiast do brzmienia art. 86 § 1 kk in principio sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach. W przypadku łączenia kar grzywny sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio (art. 86 § 2 kk).

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Wyrok łączny wydaje się z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Wyrok łączny jest instytucją karnoprocesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Istota tego wyroku sprowadza zaś skazania za przestępstwa objęte różnymi wyrokami do takiej sytuacji, jaka miałyby miejsce gdyby wszystkie popełnione przez sprawcę i pozostające w zbiegu realnym przestępstwa były ujawnione i następnie objęte jednym postępowaniem i tym samym zachodziły warunki do orzekania w wyroku skazującym kary łącznej (wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.12.2006r., II AKa 150/ 06, Lex nr 283399).

Przywołać należało również brzmienie art. 575 § 1 kpk: jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc. Potrzeba ta najczęściej wiąże się z wydaniem nowego wyroku, w którym wymierzono karę za przestępstwo pozostające w zbiegu realnym chociażby

z niektórymi przestępstwami objętymi wcześniejszym wyrokiem łącznym (postanowienie SA w Katowicach z dnia 18.07.2007r., II AKz 419/07, Lex nr 341467). W analizowanej sprawie – co będzie dalej wykazane – zaistniała potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w związku:

- ze skazaniem W. W. (1) w sprawie **X K 1757/10 [22.]** za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony dnia 12 września 2009r. oraz skazaniem w sprawie **XI K 720/10 [23.]** za dwa czyny z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w warunkach ciągłego przestępstwa (art. 91 § 1 kk) dnia 22 stycznia 2010r.;
- jak też wejściem w życie art. 50 ust. 1 i art. 2 pkt 4 Ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013r., poz. 1247) – na skutek nowelizacji przepisów kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń doszło do kontrawencjonalizacji m. in. zachowań polegających na kradzieży cudzej rzeczy ruchomej, jeżeli jej wartość nie przekraczała 1/4 minimalnego wynagrodzenia (na dzień wejście w życie Ustawy nowelizującej była to kwota 400,00 zł).

W rezultacie już w pierwszym i drugim punkcie sentencji uzasadnianego wyroku zamieszczono stwierdzenie o rozwiązaniu – na zasadzie art. 575 § 1 kpk – wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z **dnia 7 marca 2012r.** (sygn. akt **X K 542/11**) **w jego punktach I. (pierwszym) i II. (drugim)**. W doktrynie i judykaturze prezentowany jest wprawdzie pogląd, że jest to orzeczenie zbędne (wyrok SA w Katowicach z dnia 20.03.2008r., II AKA 61/08, KZS 2008 / 11/84), bowiem utrata mocy poprzedniego wyroku łącznego następuje ex lege. Niemniej Sąd Rejonowy w obecnym składzie uważa, że jego zamieszczenie ma niewątpliwy walor porządkujący, zwłaszcza w sytuacji, w której w dotychczasowym wyroku łącznym wymierzono więcej niż jedną karę łączną lub wobec skazanego wydano więcej niż jeden wyrok łączny.

Jak wspomniano, w toku niniejszej sprawy doszło już do częściowego umorzenia postępowania – w zakresie połączenia kary wymierzonej wyrokiem d. Sądu Wojewódzkiego w Płocku. Dlatego przedmiotem rozpoznania były wyłącznie skazania W. W. -. (1) wyrokami sądów rejonowych poczynając od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z **dnia 6 marca 1990r.** (sygn. akt **IV K 85/90 [1.]**). W zakresie wcześniejszych skazań – niezależnie od faktu, że ich analiza byłaby obecnie nieracjonalna – należało wskazać, że były one badane w toku postępowania poprzedzającego wydanie wyroku łącznego przez d. Sąd Wojewódzki w Płocku w sprawie II K 48/83, który połączył wyłącznie kary wymierzone przez ten Sąd w sprawie II K 22/83 oraz przez Sąd Rejonowy w Łęczycy w sprawie II K 282/83. Pominięto także wyrok Sądu Rejonowego w Łęczycy wydany w sprawie II K 211/85.

Przechodząc do analizy dat popełnienia przestępstw, dat wydania wyroków oraz kar wymierzonych orzeczeniami opisanymi w punktach **[1.]**-**[23.]** należało chronologicznie prześledzić wszystkie występkę dokonane przez skazanego W. W. (1). Analiza ta prowadziła do następujących wniosków:

Połączeniu nie podlegały kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone W. W. (1) wyrokami:

- **[1.]** Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z **dnia 6 marca 1990r.** (sygn. akt **IV K 85/90**);
- **[2.]** Sądu Rejonowego w Łęczycy z **dnia 9 września 1993r.** (sygn. akt **II K 475/92**);
- **[3.]** Sądu Rejonowego w Łodzi z **dnia 3 czerwca 1996r.** (sygn. akt **VIII K 271/96**).

Przestępstwa popełnione przez skazanego, za które został on skazany przywołanymi trzema wyrokami nie pozostawały ze sobą w zbiegu realnym. Pierwszego – spośród analizowanych – przestępstwa W. W. (1) dopuścił się dnia 3 listopada 1989r. Został za nie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia 6 marca 1990r. w sprawie **IV K 85/90 [1.]**. Dopiero po wydaniu tego wyroku W. W. (1) dopuścił się kolejnego występkę (dnia 18 lipca 1992r.), za który został skazany przez Sąd Rejonowy w Łęczycy wyrokiem z dnia 9 września 1993r. w sprawie **II**

K 475/92 [2.]. Kolejnego przestępstwa wnioskodawca dopuścił się dnia 4 maja 1994r. Za czyn ten został skazany przez Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 3 czerwca 1996r. w sprawie **VIII K 271/96 [3.].** Nie jest możliwe objęcie wyrokiem łącznym kary wymierzonej za przestępstwo popełnione po wydaniu wyroku skazującego za inne wcześniej dokonane przestępstwo (por. wyrok SN z dnia 10.02.2005r., V KK 427/ 04, Lex nr 159366). Dlatego w tej części postępowanie umorzono.

Pierwszy zbieg realny tworzyły natomiast przestępstwa, za które W. W. (1) został skazany wyrokami:

- [4.] Sądu Rejonowego w Łodzi
z **dnia 17 marca 2000r.** (sygn. akt **VIII K 142/00**),
- [6.] Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim
z **dnia 30 grudnia 2003r.** (sygn. akt **VII K 408/03**).

Przestępstwa, których dotyczą przywołane wyroki zostały popełnione – odpowiednio – w dniu 2 marca 1999r. [4.] i dnia 26 marca 1999r. [6.], czyli przed dniem 17 marca 2000r. (**data wydania wyroku w sprawie VIII K 142/00 [4.] – data graniczna pierwszego realnego zbiegu przestępstw**).

Kary pozbawienia wolności (kara grzywny ze sprawy **VII K 408/03 [6.]** nie podlegała połączeniu) wymierzone przywołanymi wyrokami zostały połączone przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w jednym z punktów wyroku łącznego wydanego w sprawie **IV K 600/06** (wymierzono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności).

Po wydaniu wyroku w sprawie **VIII K 142/00 [4.]** (dzień 17 marca 2000r. – data wydania tego wyroku wyznacza granicę czasową **pierwszego** realnego zbiegu przestępstw) W. W. (1) dopuścił się występku dnia 20 września 2000r. Za czyn ten został skazany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2001r. (**IV K 468/00/2 [5.]**). Po wydaniu tego wyroku W. W. (1) dnia 22 maja 2001r. dopuścił się dwóch przestępstw. Został za nie skazany przez Sąd Rejonowy w Wejherowie wyrokiem z dnia 28 maja 2003r. w sprawie **II K 199/02/R [7.]** na kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwa dokonane dnia 22 maja 2001r. pozostawały w zbiegu realnym wyłącznie ze sobą, ale nie z jakimkolwiek innym przestępstwem.

Zauważyć jednak należało, że Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi wyrokiem łącznym z dnia 19 marca 2009r. (sygn. akt **IV K 11/09**) połączył kary wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 grudnia 2003r. (**VII K 408/03 [6.]**) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 28 maja 2003r. (**II K 199/02/R [7.]**). Połączenie tych kar nie było prawidłowe, gdyż przestępstwo dokonane dnia 26 marca 1999r. [6.] i przestępstwa dokonane dnia 22 maja 2001r. [7.] rozdzielało wydanie wyroku w dniu 10 kwietnia 2001r. w sprawie **IV K 468/00/2 [5.]**. Zatem przestępstwa te nie pozostawały ze sobą w zbiegu realnym. Mimo wadliwości – w tym zakresie – rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **IV K 11/09** aktualnie nie było możliwości by je skorygować. Skazania W. W. (1), które uzasadniały wydanie wobec niego kolejnego wyroku łącznego nie miały bowiem wpływu na węzeł kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności utworzony w sprawie **IV K 11/09**. Niedopuszczalne jest ingerowanie w prawomocny wyrok łączny przez wykorzystanie uregulowania zawartego w art. 575 § 1 kpk i stwierdzenie, że wyrok taki stracił moc tylko po to, aby dokonać połączenia kar w innej konfiguracji czy naprawić błędne rozstrzygnięcie, jakie zapadło w prawomocnym wyroku łącznym (np. wyrok SA w Lublinie z dnia 17.01.2006r., II AKa 302/05, Lex nr 168026).

Drugi zbieg realny tworzyły przestępstwa, za które W. W. (1) został skazany wyrokami:

- [8.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi
z **dnia 22 grudnia 2004r.** (sygn. akt **III K 583/04**),
- [9.] Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie

z dnia 22 października 2004r. (sygn. akt VII K 1102/04),

- [10.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 września 2005r. (sygn. akt XVII K 721/04),
- [11.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 17 maja 2005r. (sygn. akt IV K 922/03),
- [12.] Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 16 listopada 2006r. (sygn. akt IX K 200/03).

Przestępstwa, których dotyczą przywołane wyroki zostały popełnione – odpowiednio – w dniu 2 czerwca 2003r. [12.], dnia 23 września 2003r. [11.], dnia 31 maja 2004r. [8.], dnia 17 czerwca 2004r. [10.], dnia 16 lipca 2004r. [9.], czyli przed dniem 22 października 2004r. (**data wydania wyroku w sprawie VII K 1102/04 [9.] – data graniczna drugiego realnego zbiegu przestępstw**).

Kary wymierzone pięcioma wskazanymi wyrokami zostały również objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie IV K 11/09 – wymierzono karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Nie było podstaw i możliwości by ponownie rozstrzygać w tym przedmiocie.

Problematyka tego zagadnienia była w ostatnim czasie przedmiotem kilku wypowiedzi Sądu Najwyższego. I tak w postanowieniu z dnia 30 września 2010r. (I KZP 14/10, OSNKW 2010/10/86)) Sąd Najwyższy wskazał, że przepis art. 575 § 1 kpk rozumieć należy w ten sposób, że w sytuacji, w której zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą wydania takiego wyroku poprzedni wyrok łączny traci moc w całości, bez względu na zakres różnic w treści obu wyroków i bez względu na to, ile kar łącznych wymierzono w poprzednim wyroku łącznym. Wedle tego poglądu wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi utracił moc w całości i należałoby ponownie połączyć kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach opisanych w punktach [8.]-[12.], jak też konsekwentnie – dokonać korekty błędnego połączenia kar wymierzonych w sprawach [6.] i [7.].

Sąd Najwyższy jednak bardzo szybko odszedł od poglądu prezentowanego w postanowieniu z dnia 30 września 2010r. i już w wyroku wydanym dnia 1 grudnia 2010r. (III KK 231 /10, Lex nr 653511) wskazał, że sam termin użyty w przepisie art. 575 § 1 kpk, przewidujący utratę mocy poprzedniego wyroku łącznego, nie może być interpretowany li tylko gramatycznie, jako ex lege przełamujący prawomocności wyroków łącznych w tych częściach, które ten przymiot posiadają. Porządkujący charakter wyroku łącznego nie może być tak dalece przeceniany, że prowadzi do podporządkowania jemu reguł wynikających ze stanu res iudicata. Zatem w przypadku wystąpienia przesłanek z art. 575 § 1 kpk, przewidziana w tym przepisie utrata mocy dotyczy nie całego poprzedniego wyroku łącznego, a orzeczenia o konkretnej karze łącznej w nim zawartej. Mutatis mutandis pogląd ten dotyczy sytuacji, w której wcześniej wobec skazanego wydano więcej niż jeden wyrok łączny, a przesłanki z art. 575 § 1 kpk zachodzą tylko co do jednego z nich. Drugi wówczas zachowuje swoją moc. Zaprezentowany pogląd Sąd Najwyższy podtrzymał w postanowieniu z dnia 19 maja 2011r. (I KZP 4/11, Lex nr 792422), a w uchwale składu 7 sędziów z dnia 29 października 2012r. (I KZP 15/12, Biul. SN 2012/10/16-17) wskazał, iż użyte w art. 575 § 1 kpk wyrażenie wyrok łączny traci moc oznacza, że z chwilą wydania nowego wyroku łącznego tracą moc zawarte w poprzednim wyroku łącznym te jego rozstrzygnięcia o połączeniu kar lub środków karnych, bądź o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 kpk, które objęte zostały nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu pierwszego wyroku łącznego potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych, określonych w art. 85 kk. Ta linia orzecznicza od dawna prezentowana była w wyrokach łącznych wydawanych przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Dlatego nie było podstaw by ingerować w prawomocne rozstrzygnięcia o karach łącznych 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności zawartych w odpowiednich punktach wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 19 marca 2009r. w sprawie IV K 11/09.

Odrębnego komentarza wymagało zagadnienie kontrawencjonalizacji. Wyżej wskazano, że dnia 9 listopada 2013r. weszły w życie art. 50 ust. 1 i art. 2 pkt 4 Ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania

karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013r., poz. 1247). Na skutek nowelizacji przepisów kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń doszło do kontrawencjonalizacji m. in. zachowań polegających na kradzieży cudzej rzeczy ruchomej, jeżeli jej wartość nie przekraczała 1/4 minimalnego wynagrodzenia (na dzień wejście w życie Ustawy nowelizującej była to kwota 400,00 zł).

W. W. (1) w sprawie *XVII K 721/04* [10.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi został skazany za kradzież mienia o wartości 345,00 zł (k. 313-314). Nato miast w sprawie *IV K 922/03* [11.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi został skazany za kradzież mienia o wartości 259,00 zł (k. 235). Wymierzono – odpowiednio – kary 4 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności.

Nowelizacja przepisów przewidująca przekwalifikowanie na wykroczenie czynów, które dotychczas penalizowano jako przestępstwa nie pociągała za sobą automatycznie skutku utraty mocy wyroku łącznego, który obejmował kary wymierzone za takie zachowania. Art. 50 ust. 1 in principio Ustawy nowelizującej stanowi, że jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie, **orzeczona kara podlegająca wykonaniu** ulega zamianie na karę aresztu w wysokości równej górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn. A zatem dopiero wydanie przez właściwe sądy postanowień o dostosowaniu kary należałoby traktować jako zmianę lub uchylene wyroku w rozumieniu art. 575 § 2 kpk. W sprawach *XVII K 721/04* [10.] oraz *IV K 922/03* [11.] nie doszło do wydania postanowień w trybie art. 50 ust. 1 Ustawy nowelizującej. Nie było ku temu podstaw, gdyż kary jednostkowe wydane w tych sprawach zostały objęte wyrokiem łącznym. Zgodnie zaś z brzmieniem art. 576 § 1 kpk z chwilą uprawomocnienia się wyroku łącznego, wyroki podlegające połączeniu nie ulegają wykonaniu w zakresie objętym wyrokiem łącznym (kary jednostkowe **nie podlegają wykonaniu** – wykonaniu podlega kara łączna wymierzona wyrokiem łącznym). Nawet gdyby przyjąć szerszą wykładnię terminu kara podlegająca wykonaniu i uznać, że kary jednostkowe wymierzone za zachowania objęte kontrawencjonalizacją podlegają wykonaniu w ramach kary łącznej – również wtedy nie było powodów do modyfikacji kar wymierzonych w sprawach opisanych pod pozycjami [10.] i [11.]. Karą podlegającą wykonaniu jest kara wykonywana lub oczekująca na wykonanie. **Nie ma tej cechy kara już wykonana**. W analizowanej sprawie kara łączna 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (która objęła przywołane dwie kary jednostkowe) **została wobec skazanego wykonana do dnia 29 listopada 2008r.** (k. 304). Nie było zatem podstaw do modyfikacji kar jednostkowych i wydawania kolejnego wyroku łącznego w tym zakresie.

Trzeci zbieg realny tworzyły przestępstwa popełnione po dniu 22 października 2004r., za które W. W. (1) został skazany wyrokami:

- [13.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi z dnia 15 września 2008r. (sygn. akt *III K 253/08*),
- [18.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 12 marca 2010r. (sygn. akt *V K 267/10*).

Przestępstwa, których dotyczą przywołane wyroki zostały popełnione – odpowiednio – dnia 27 stycznia 2008r. [13.] i dnia 16 maja 2008r. [18.], czyli przed dniem 15 września 2008r. (**data wydania wyroku w sprawie III K 253/08** [13.] – **data graniczna trzeciego realnego zbiegu przestępstw**). W sprawie *III K 253/08* [13.] wymierzono karę bezwzględną pozbawienia wolności, a w sprawie *V K 267/10* [18.] karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (dotychczas nie zarządzono wykonania tej kary).

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, który – wydając wyrok w sprawie *X K 542/11* – analizował te dwa skazania (dowodem na to, jest ich wymienienie w komparcji), kar tych nie połączył i postępowanie w tym zakresie umorzył.

Okoliczność skazania W. W. (1) po wydaniu wyroku łącznego za kolejne przestępstwa nie dostarczała powodów do ingerowania w to rozstrzygnięcie, i to z dwóch powodów: formalnego i materialnego. Z formalnego punktu widzenia w tym zakresie zachodzi powaga rzeczy osądzonej (*res iudicatae*) i nie ma przesłanki do jej wzruszenia. Art. 17 § 1 pkt

7 kpk nakazuje umorzenie postępowania wtedy, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Problem rzeczy osądzonej występuje w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu m. in. do wydania wyroku łącznego. Tak więc negatywna przesłanka procesowa w postaci rei iudicatae pojawia się również wtedy, gdy zapadły dwa wyroki łączne obejmujące te same skazania na kary jednostkowe lub kwestia połączenia kar została już przesądzona wydanym uprzednio wyrokiem łącznym i nie ma podstaw do wydawania kolejnego wyroku łącznego (wyrok SN z dnia 18.02.2005r., V KK 458/04, Lex nr 159-367).

Art. 89 § 1 kk do dnia 7 czerwca 2010r. stanowił, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69. Aktualnie przepis ten otrzymał następujące brzmienie: w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69. Obok kosmetycznej w istocie zmiany polegającej na dodaniu słów w wyroku łącznym nowelizacja dokonana przez art. 1 pkt 19 lit. b) Ustawy z dnia 5 listopada 2009r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1589 ze zm.) dodała § 1a do art. 89 kk o brzmieniu: w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Na tle poprzedniego brzmienia art. 89 kk w orzecznictwie jednolicie prezentowany był pogląd, że połączenie kar wymierzonych z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania w przypadku wydawania wyroku łącznego może nastąpić tylko wtedy, gdy sąd w rezultacie decyduje się na wymierzenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. I tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 kwietnia 2005r. (sygn. akt III KK 54/05, OSNwSK 2005/1/778) wskazał, że w myśl art. 89 § 1 kk połączenie tego rodzaju kar jest możliwe **tylko wówczas**, gdy istnieją przesłanki z art. 69 kk, umożliwiające orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. **W przypadku braku przesłanek brak jest również podstaw do wydania wyroku łącznego.**

Po nowelizacji dominuje pogląd, że skoro możliwe jest połączenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i wymierzenie w wyroku łącznym kary łącznej bezwzględnie pozbawienia wolności (art. 89 § 1a kk), to tym bardziej dopuszczalne jest połączenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kary bezwzględnej i wymierzenie w wyroku łącznym kary łącznej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 89 § 1 kk). Rozumowanie to opiera się na wykładni a fortiori – a maiori ad minus. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2010r. (II KK 156/10, Biul. PK 2011/2/24) zauważył, że co prawda obecnie obowiązujący przepis art. 89 § 1a kk jednoznacznie stanowi, że nawet w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co tym bardziej przemawia za możliwością orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy zbiegających się przestępstw, któremu wyrokami jednostkowymi zostały wymierzone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, to jednak w takich przypadkach należy zawsze przy orzekaniu mieć na uwadze jedną z fundamentalnych zasad prawa karnego, wyrażoną w art. 4 § 1 kk. Nie ma przy tym chyba żadnych wątpliwości, że wprowadzone wspomnianą wyżej nowelą zmiany przepisów odnośnie kary łącznej, są dla skazanych mniej korzystne od tych, które obowiązywały uprzednio. Niezależnie zatem od przeszkody procesowej powagi rzeczy osądzonej należało wskazać, iż czyny, za które W. W. (1) został skazany w sprawach [13.] i [18.] popełnił on przed dniem 7 czerwca 2010r. A zgodnie z utrwalonym (jak się wydaje) poglądem Sądu Najwyższego skoro kara łączna jest instytucją prawa karnego materialnego, to orzekanie w tym zakresie musi nastąpić z uwzględnieniem art. 4 § 1 kk. Oznacza to, że należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, gdy jest względniejsza dla skazanego. Możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a kk (zgodnie z art. 4 § 1 kk), dotyczyć będzie skazań za zbiegające się czyny

na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010r. (wyrok SN z dnia 12.04.2011r., V KK 74/11, OSNKW 2011/6/54).

Dlatego właśnie Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wydając wyrok łączny w sprawie **X K 542/11** kar tych nie połączył. Aktualnie też nie ma powodów by je łączyć.

Czwarty zbieg realny tworzyły przestępstwa popełnione po dniu 15 września 2008r., za które W. W. (1) został skazany wyrokami:

- [15.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 października 2009r. (sygn. akt XVIII K 895/09),
- [20.] Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 23 marca 2011r. (sygn. akt VI K 182/10),
- [22.] Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 21 marca 2012r. (sygn. akt X K 1757/10).

Przestępstw, których dotyczą przywołane wyroki, skazany dopuścił się – odpowiednio – dnia 13 maja 2009r. [15.], w kwietniu i czerwcu 2009 roku [20.] oraz dnia 12 września 2009r. [22.]. Było to przed dniem 28 października 2009r. (**data wydania wyroku w sprawie XVIII K 895/09 [15.] – data graniczna czwartego realnego zbiegu przestępstw**).

Jakkolwiek występki dokonany przez W. W. (1) dnia 12 września 2009r., objęty skazaniem przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie **X K 1757/10 [22.]** stanowił element czwartego realnego zbiegu przestępstw wymierzona za ten czyn kara grzywny nie mogła zostać połączona, bowiem za żaden inny czyn w ramach zbiegu nie wymierzono kary grzywny.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wydając wyrok łączny w sprawie **X K 542/11** jako datę graniczną zbiegu przestępstw przyjął dzień 15 września 2009r., to jest datę wydania wyroku przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie **XVIII K 973/09 [14.]**. Aktualnie wyrok ten nie wyznacza daty granicznej zbiegu (nie przerywa możliwości chronologicznych konstruowania zbiegu). Otóż w sprawie opisanej pod pozycją [14.] W. W. (1) został skazany za kradzież mienia o wartości 278,00 zł (k. 199-200). Było to zachowanie objęte kontrawencjonalizacją. Dlatego Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z dnia 29 stycznia 2014r. (sygn. akt V Ko 232/14) stwierdził, że według znowelizowanych przepisów czyn ten stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i wymierzoną karę pozbawienia wolności zamienił na karę 30 dni aresztu, na której poczet zaliczył okres zatrzymania od dnia 23 maja 2009r. do dnia 25 maja 2009r. (k. 298).

W rezultacie należało rozważyć jakie są następstwa kontrawencjonalizacji przywołanego zachowania z punktu widzenia zasad konstruowania zbiegu realnego przestępstw według zasady określonej w art. 85 kk. Jako dopuszczalne jawią się dwa warianty: pierwszy, iż data wydania wyroku skazującego za przestępstwo objęte kontrawencjonalizacją nadal wyznacza datę graniczną realnego zbiegu przestępstw, a jedynie kara aresztu wymierzona na skutek zamiany kary pozbawienia wolności nie podlega łączeniu. Drugi wariant zakłada, że wyroku skazującego za czyn o takiej charakterystyce nie należy w ogóle brać pod uwagę przy analizie zbiegów przestępstw. Ustawa nowelizująca nie daje wprost odpowiedzi na to pytanie. Jej przepisy nie wskazują jak traktować skazanie za czyn objęty kontrawencjonalizacją: czy nadal jako skazanie za przestępstwo, za które kara uległa modyfikacji (co przemawiałoby za zasadnością stosowania wariantu pierwszego); czy jako skazanie za wykroczenie (ewentualnie wykroczenie sui generis – wariant drugi). W ocenie Sądu Rejonowego za zasadne należało przyjąć drugie rozwiązanie. Do wniosku takiego uprawnia treść art. 50 ust. 4 Ustawy nowelizującej. Przepis ten stanowi, że jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo stanowi wykroczenie, stosuje się do tego czynu przepisy ustawy, o której mowa w art. 2 niniejszej ustawy [to jest kodeksu wykroczeń], dotyczące przedawnienia wykonania kary oraz zatarcia ukarania. Skoro ustawodawca nakazuje do takich skazań stosować przepisy kodeksu wykroczeń dotyczące

przedawnienia wykonania kary i zatarcia skazania, to wydaje się, iż – od momentu wejścia w życie nowelizacji – czyny te stają się wykroczeniami (lub sui generis wykroczeniami). W konsekwencji nie powinny być uwzględniane przy wydawaniu wyroku łącznego, gdyż kary wymierzona za przestępstwa nie podlegają połączeniu z karami wymierzonymi za wykroczenia (np. wyrok SN z dnia 1.10.2003r., II KK 221/03, OSNwSK 2003/1/2082). Przeciwnie rozumowanie prowadziłoby do nieracjonalnych następstw – szczególnie wobec bardzo krótkiego okresu zatarcia skazania (ściślej: ukarania) za wykroczenia (jedynie dwa lata) wyroki te ulegałyby zatarciu, ale nadal należałoby je brać pod uwagę przy konstruowaniu zbiegów. Byłoby to rozwiązanie sprzeczne logicznie. W rezultacie skazanie w sprawie **XVIII K 973/09 [14.]** nie było w ogóle brane pod uwagę przy łączeniu kar – kara 30 dni aresztu wynikająca z uprzedniego skazania W. W. (1) za przestępstwo na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności nie podlegała łączeniu.

Pozostając nadal w tym nurcie rozważań: W. W. (1) pomiędzy dniem 15 września 2008r. i dniem 28 października 2009r. (data graniczna czwartego zbiegu przestępstw):

- dnia 25 lipca 2009r. dopuścił się kradzieży mienia **o wartości 279,99 zł**, za którą został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z **dnia 15 grudnia 2009r.** (sygn. akt **IV K 1176/09 [16.]**) na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (k. 245-246);
- dnia 11 października 2009r. dopuścił się kradzieży mienia **o wartości 399,95 zł**, za którą został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z **dnia 16 lutego 2010r.** (sygn. akt **V K 235/10 [17.]**) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 181).

Były to zatem zachowania objęte kontrawencjonalizacją, ale do chwili wydania wyroku łącznego nie zostały wydane postanowienia dostosowujące karę w trybie art. 50 ust. 1 Ustawy nowelizującej. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi przykładowo poinformował, że powodem tego był brak akt, ale też fakt objęcia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wyrokiem łącznym (k. 296; zob. też k. 323).

Kary wymierzone wyrokami wydanymi w sprawach IV K 1176/09 [16.] i V K 235/10 [17.] nie zostały połączone.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 czerwca 2007r. (II KK 115/07, OSNwSK 2007/1/ 1425), wydanym również na gruncie przepisów dotyczących kontrawencjonalizacji, wskazał: na mocy art. 1 pkt 60 Ustawy z dnia 28 sierpnia 1998r. o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń, ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawy o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń, ustawy - Kodeks pracy i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 717), dokonującego zmiany art. 119 § 1 kw poprzez określenie, że wykroczeniem jest kradzież lub przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej jeżeli jej wartość nie przekracza 250 zł, ww. czyn, za który oskarżony został skazany, stał się wykroczeniem. Sąd Rejonowy postanowieniem wydanym na podstawie art. 12 ust. 2 Ustawy z dnia 28 sierpnia 1998r. uznał, że czyn, za który oskarżony został prawomocnie skazany, stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i zamienił orzeczoną wyrokiem karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu. Zatem kara wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego nie podlegała łączeniu na podstawie art. 85 kk, bowiem przestała być karą tego samego rodzaju i orzeczoną za przestępstwo, jak tego wymaga wymieniony przepis.

W przywołanym judykacie Sąd Najwyższy zauważył, że kara wymierzona za przestępstwo objęte kontrawencjonalizacją została zamieniona stosownym postanowieniem sądu wyrokującego na karę aresztu i – w rezultacie – nie podlegała połączeniu. W sprawach **IV K 1176 /09 [16.]** i **V K 235/10 [17.]** postanowienia dostosowujące nie zostały wydane. Jednakowoż –w opinii Sądu Rejonowego – nie stało to na przeszkodzie by sąd wydający wyrok łączny samodzielnie, na podstawie akt postępowania jednostkowego i wyroku wydanego w sprawie jednostkowej ocenił, czy zachowanie objęte skazaniem w sprawie jednostkowej jest przestępstwem objętym kontrawencjonalizacją. Bezwzględne wymaganie wcześniejszego wydania postanowienia dostosowującego karę (lub – przypadku kary wykonanej lub kary ograniczenia wolności / grzywny nieprzekraczającej surowością maksymalnej sankcji przewidzianej w kodeksie wykroczeń: deklaratoryjnego postanowienia stwierdzającego, że w myśl znowelizowanych przepisów czyn stanowi wykroczenie) byłoby nieracjonalne i sprzeczne z zasadą szybkości postępowania, jak też celem instytucji wyroku łącznego, jakim jest unormowanie sytuacji skazanego. W

krańcowych przypadkach prowadziłyby to do konieczności wydania po sobie kilku wyroków łącznych, w przypadku wydawania przez kolejne sądy postanowień dostosowujących. Można sobie wyobrazić, że tutejszy Sąd wydałby wyrok łączny obejmujący także skazania w sprawach [16.] i [17.], by za chwilę – po wydaniu postanowienia dostosowującego w sprawie [16.] stawać w obliczu konieczności wydania następnego wyroku łącznego i kolejnego, po wydaniu postanowienia dostosowującego w sprawie [17.]. Dlatego tutejszy Sąd Rejonowy, w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego uznał się za legitymowany do samodzielnego badania, czy którekolwiek ze skazań w sprawach jednostkowych nie było skazaniem za czyn objęty kontrawencjonalizacją. Ustaliwszy to rozstrzygnął, że kary wymierzone wyrokami wydanymi w sprawach *IV K 1176/09* [16.] i *V K 235/10* [17.] nie podlegają połączeniu, a postępowanie w tym zakresie umorzył. Jednocześnie zasygnalizowano odpowiednim sądom potrzebę wydania postanowień dostosowujących (k. 351, 352).

Piąty zbieg realny tworzyły przestępstwa popełnione po dniu 28 października 2009r., za które W. W. (1) został skazany wyrokami:

- [19.] Sądu Rejonowego w Częstochowie
z dnia 7 września 2010r. (sygn. akt *XVI K 1300/10*),
- [21.] Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie
z dnia 31 marca 2011r. (sygn. akt *X K 2086/10*),
- [23.] Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku
z dnia 20 stycznia 2012r. (sygn. akt *XI K 720/10*).

Przestępstw, których dotyczą przywołane wyroki, skazany dopuścił się – odpowiednio – dnia 15 listopada 2009r. [21.], w grudniu i w styczniu 2010 roku [19.] i dnia 22 stycznia 2010r. [23.]. Czynów tych W. W. (1) dopuścił się przed dniem 7 września 2010r. (**data wydania wyroku w sprawie *XVI K 1300/10* [19.] – data graniczna piątego realnego zbiegu przestępstw.**). Połączeniu podlegały kary pozbawienia wolności i kary grzywny.

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w węzłach utworzonych w **punktach 3., 5. i 7.** wyroku Sąd zastosował tzw. zasadę asperacji (zasadę mieszaną) kierując się oceną stopnia związku podmiotowego, przedmiotowego i czasowego łączącego poszczególne przestępstwa.

W orzecznictwie wskazuje się, że zasada absorpcji (najkorzystniejsza z możliwych) znajduje zastosowanie **tylko** w tych wypadkach, gdy zachodzi **ścisły** związek podmiotowy i przedmiotowy między pozostającymi w zbiegu przestępstwami sprawiający, że granica pomiędzy zbiegiem pomijalnym i zbiegiem realnym nie jest wyraźnie zarysowana. Przez związek podmiotowo-przedmiotowy rozumie się głównie podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2.07.1992r., II AKr 117/92, KZS 1992/3-9/50). Charakter więzi zachodzących między pozostającymi w realnym zbiegu przestępstwami, objawiającej się zwartością czasową, ale i popełnieniem czynów powiązanych ze sobą wspólnym zamiarem czy ciągiem działań sprawcy sprawia, że przy tego typu sytuacjach zaciera się indywidualny charakter poszczególnych przestępstw, a ponownej oceny wymaga całe zjawisko, na które złożyły się wszystkie przypisane czyny. **Dopiero** taka sytuacja może prowadzić do zastosowania pełnej absorpcji (wyrok SA w Gdańsku z dnia 5.11.1998r., II AKa 260/98, Biul. SA w Gdańsku 1999/1/108). Podobnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001r. (II AKa 59/01, Prok. i Pr. 2002/3/21) zauważył, że zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem **w liczbie nie więcej niż dwa** wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjawowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy **wszystkie czyny** wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 14.03.2012r., II AKa 51/12, Lex nr 1143438).

W węźle utworzonym **w punkcie 2.** wyroku połączono kary wymierzone za: kradzież sklepową w Ł. dnia 13 maja 2009r. na szkodę spółki (...) [15.]; kradzieże sklepowe w Ł. w kwietniu i czerwcu 2009 roku na szkodę 3 różnych podmiotów [20.] oraz kradzież sklepową w W. dnia 12 września 2009r. na szkodę P.&C. [22.]. Były to wprawdzie przestępstwa jednorodziejowe, ale dokonane na szkodę różnych pokrzywdzonych, w perspektywie czasowej około 4 miesięcy oraz w różnych miastach.

W węźle utworzonym **w punkcie 5.** wyroku połączono kary wymierzone za: kradzież w W. dnia 15 listopada 2009r. na szkodę V. G. [21.]; usiłowanie kradzieży oraz kradzież w C. w grudniu i w styczniu 2010 roku na szkodę P.&C. [19.] oraz kradzieże sklepowe w G. dnia 22 stycznia 2010r. na szkodę P.&C. penburg [23.]. Podobnie jak uprzednio: były to przestępstwa jednorodziejowe, ale popełnione w różnych, odległych od siebie miastach, w perspektywie czasowej ponad dwóch miesięcy – na szkodę dwóch podmiotów. To samo dotyczy węzła kary łącznej grzywny (**punkt 7.** wyroku).

Zatem czyny popełnione w ramach tych zbiegów nie cechowały się tak bliskim związkiem podmiotowym, przedmiotowym i czasowym, który ewentualnie uzasadniałby wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji (lub zbliżonej do absorpcji).

Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, ale dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych – odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 7.03.1991r., II AKr 15/91, KZS 1991/3/12). Tak samo częściowa kumulacja jest uzasadniona w przypadku popełnienia przestępstw jednorodziejowych, nawet na szkodę tego samego pokrzywdzonego, ale w znacznych odstępach czasowych bądź bliższych czasowo, ale na szkodę różnych pokrzywdzonych. Zarazem – dostrzegając specjalizację skazanego W. W. (1) w przestępstwach kradzieży sklepowych (sklepy z odzieżą markową) – nie można przyjąć, że podobieństwo popełnianych przestępstw zawsze stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, ponieważ może również świadczyć o niepoprawności sprawcy i jego konsekwencji, czy wręcz premedytacji w dążeniu do łamania porządku prawnego (por. postanowienie SN z dnia 5.01.2011r., II KK 172/10, OSNKW 2011/2/13).

Normy prawa karnego materialnego określają w sposób ogólny zasady orzekania kary łącznej. Nie zawierają one nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego. Skoro z przepisów nie wynika obowiązek kształtowania wymiaru kary łącznej przy zastosowaniu tylko jednej dyrektywy, najbardziej korzystnej dla skazanego, to posłużenie się zasadą częściowego pochłaniania nie może stanowić jakiegokolwiek naruszenia prawa materialnego (por. wyrok SN z dnia 17.05.2000r., IV KKN 39/99, Lex nr 51104).

Łącząc kary pozbawienia wolności w węźle utworzonym **w punkcie 3.** wyroku Sąd uprawniony był do ukształtowania kary łącznej w granicach od 1 roku i 6 miesięcy (minimum wyznaczone przez karę jednostkową wymierzoną za czyn opisany w punkcie [22.]) do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych). Sąd orzekł karę łączną w wymiarze 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności w górnej połowie powstałego przedziału. Decydującym kryterium był brak tożsamości pokrzywdzonych, odstępy między poszczególnymi czynami oraz popełnienie ich w różnych miastach.

Łącząc kary pozbawienia wolności w węźle utworzonym **w punkcie 5.** wyroku Sąd uprawniony był do ukształtowania kary łącznej w granicach od 1 roku i 4 miesięcy (minimum wyznaczone przez karę jednostkową wymierzoną za czyn opisany w punkcie [23.]) do 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych). Kara grzywny mogła zostać wymierzona w przedziale do 50 do 100 stawek dziennych (**punkt 7.** wyroku). Sąd orzekł karę łączną w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny, w górnej połowie powstałego przedziału. Analogicznie decydującym kryterium był brak tożsamości pokrzywdzonych, odstępy między poszczególnymi czynami oraz popełnienie ich w różnych miastach.

Jedynie kryterium pomocniczym przy wymiarze kar łącznych była opinia o skazanym (k. 300). Wynika z niej, że W. W. (1) był pięciokrotnie nagradzany regulaminowo, ale też ośmiokrotnie karany dyscyplinarnie. Ostatnio jego zachowanie uległo poprawie. Skazany stara się regulaminowo odnosić do przełożonych, ale w sytuacjach dla niego niepomysłnych jest roszczeniowy i arogancki. Zgodnie układa relacje z innymi osadzonymi. Nie realizował zadań programu indywidualnego oddziaływania; do popełnionych przestępstw odnosi się krytycznie.

To co przytoczono oznacza, że proces resocjalizacji przynosi umiarkowane rezultaty – powinien być kontynuowany w dotychczasowych warunkach izolacji penitencjarnej. Jak podnosi się w judykaturze (np. wyrok SA w Katowicach z dnia 26.04.2006r., II AKa 113/06, Lex nr 196116) na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 kk wpływ ma zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym odbył poszczególne kary. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej musi mieć wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw (wyrok SA w Warszawie z dnia 12.07.2000r., II AKa 171/00, OSA 2001/2/5). Zachowanie skazanego w czasie wymierzania kary łącznej może mieć znaczenie dla wymiaru kary, ale okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, przeważającego słuszność kary wynikającą ze stopnia związku zbiegających się przestępstw, bo ma ono jedynie funkcję subsydiarną, to jest ma pomóc w określeniu celowości kary łącznej (wyrok SA w Krakowie z dnia 22.11.2006r., II AKa 218/06, KZS 2006/12/ 23).

Przywołane okoliczności upoważniają do stwierdzenia, że wymierzone kary łączne stanowiąc będą prawidłową syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny. Nie pogarszają sytuacji skazanego (co w przypadku wydania wyroku łącznego wedle dotychczas ukształtowanej tradycji orzeczniczej nie powinno nastąpić, chociaż należy odnotować także poglądy przeciwstawne zaprezentowane w ostatnim czasie m. in. w wyroku SN z dnia 21.08.2007r., II K 96/07, OSNKW 2008/1/6; wyroku SA w Krakowie z dnia 31.05.2007r., II AKa 96/07, KZS 2007/7-8/56; postanowieniu SN z dnia 23.01.2007r., IV KK 459/06, Prok. i Pr. 2007/6/7).

W punktach 4. i 6. wyroku na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono odpowiednie okresy pozbawienia wolności w sprawach jednostkowych. Celowo zaliczenia ograniczono tylko do okresów zatrzymania, a to z uwagi na perspektywę znaczących przeliczeń okresów wykonywania kar związanych z zamianą kar pozbawienia wolności na kary aresztu.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach wymienionych w punkcie 8. uzasadnianego orzeczenia, nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

W pozostałym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu z powodów wyjaśnionych we wcześniejszej części uzasadnienia.

Bazując na treści art. 624 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

O wynagrodzeniu za pomoc prawną udzieloną przez obrońcę ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) w zw. z § 14 ust. 5, § 16 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.

* * *